

Digjazz <http://www.digjazz.se/Diggat.html>

*Själ och inlevelse och
kreativ, suggestiv musik*

David´s Angels feat. Ingrid Jensen

Traces

(Kopasetic/Plugged Music) Gruppen David´s Angels säger sig ignorera genregränser och skapar musik med kärnan i berättelsen. Musikerna är influerade från olika håll. Jazz, rock och avantgarde är ingredienserna i deras musik. Traces är deras tredje album som också har den kanadensiske trumpetaren Ingrid Jensen som gäst. Och vill man höra dem live så är gruppen just nu ute på kort release turné.

David´s Angels består av tre damer och en herre. Sofie Norling sång/live-elektronic, Maggi Olin piano/ rhodes och Michala Østergaard-Nielsen trummor/slagverk samt den fjärde medlemmen, David Carlsson elbas. Lägg därtill, precis som i debutalbumet inspelat 2009, gästande Ingrid Jensen trumpet och slagverk. Samtliga i dag renommerade musiker välkända i jazzkretsar. David´s Angels spelar musik som har själ i det som skapas och förmedlas till sin publik. Samtliga kompositioner är skrivna/textsatta och arrangerade inom gruppen. Allt har behaglig mjukhet och en melodilinje kompositionerna genom även om musikerna stundtals flyger fritt i egna improvisationer strax utanför grundtemat. I´m Not Sorry At All, i pulserande rytmik med engagerad sång och spel som griper tag i lyssnaren. Bästa spår för min del tillsammans med Break It (Black and Blue) där Jensens trumpet och Norlings röst rider på toppen av övriga instrument som håller ett bluesfyllt tema som grund. Det är precis som i allt övrigt fråga om tätt kreativt musicerande. Mycket består av den lågmält försiktiga betoningen med eftertanke i varje ton från instrumenten och sången. Med denna så precist avvägd sång och spel sugts man som lyssnare in i Intro med obemärkt övergång i titelspåret Traces. Och lika försiktig är Side By Side, We Become och Remember, i sparsmakat avskalad spel/sång. Allt avslutas med en andaktsfull Mountains. David´s Angels skapar suggestiv musik med inlevelse i varje ton vare sig man upplever gruppen från någon jazzklubbs scen eller som här på skiva.

Thord Ehnberg

Från Kulturbloggen: <https://kulturbloggen.com/?p=112618>

Traces av David´s Angels – Mångförgrenat och eggande

9 OKTOBER, 2017 BY MATS HALLBERG

Artist David´s Angels

Titel Traces

Betyg 4

Producent: David´s Angels

Inspelning och mix: David Carlsson

Kopasteic Productions

50:13

Release 6/10 2017

Under konserter föredrar jag en omväxlande repertoar, medan jag vid lyssnande på album är mest förtjust i de med sammanhållande karaktär. Har nu lyssnat på *Traces* i ett antal veckor och haft avsevärda problem med att komma till en definitiv ståndpunkt. I sin brokighet ger den ett splittrat intryck, skiftar mellan medryckande låtar och knepiga utsvävande ljudäventyr. Avsiktligt spretar det så pass att de måste beskrivas som hala, inte minst för att de med egna ord "ignorer genregränser". I pressutskicket inför tredje skivan förklaras att de influeras av jazz, rock och avantgarde, vilket sägs resultera i "melodiös jazz med grooves och vågade improvisationer."

Gruppen elbasisten David Carlsson format kring expansiva utforskande kvinnor har turnerat flitigt i år. Jag hörde dem live på Ystad jazzfestival, vilket gav mersmak. Då var de liksom på nya skivan förstärkta av trefaldigt Grammy-belönade Ingrid Jensen (Terri-Lyne Carrington´s Mosaic Project) från Canada. Hennes väsande genomträngande, elektroniskt frambringande trumpetsound, fogas fräckt ihop med framför allt Sofie Norlings röst och Maggi Olin skitiga 70-talsaktiga rhodes. Maggi Olin har tidigare flera gånger samarbetat med Jensen, som hon träffade under musikstudier i USA.

Luftigt svävande *We Become* (musik & text Sofi Norling) rymmer fantastisk sång, dito piano i förgrunden och en refräng som griper tag. Öppningsspåret *I'm Not Sorry At All* kan jämte finalnumret *Mountains* betecknas som sofistikerad pop tillägnad oss musikaliska gourmeter. Å andra sidan innehåller fullängdaren några spretiga, ganska konturlösa experiment och somligt där man låter för mycket som epigoner till främst Chick Corea och hans *Return To Forever*. Tycker mig höra hur de påverkats av och påminner om, sfärisk musik modell Brian Eno/ Jon Hassell, mollpräglade mytomspunna Radka Toneff och fusion med keyboards/ blås i centrum som en gång i tiden hos Miles. Gruppen gillar att använda elektronik.

Jensen briljerar som mest i sluttakterna på *Break It (Black And Blue)* och i introt till efterföljande låt. David Carlssons bas tillsammans med danska Michala Östergaard-Nielsen utgör inte bara spännande komp, frapperande ofta är hans basgitarr(?) med och skapar det melodiska svänget. Maggi Olin är med i flera sammanhang i jazz-Sverige. Här utgör hon en omistlig beståndsdel, tillåter sig friheten att bryta ny mark med innovativa löpningar. Tekniskt sett sjunger Sofie Norling strålande, med klar och välljudande stämma. Varför är hon inte mer känd i bredare kretsar?

Som sagt en skiva komplicerad att greppa. Vissa gånger har den växt till att rubriceras som storartad, andra gånger känns den inte riktigt lika välkomnande. Vore orättvist att kalla deras tillvägagångssätt en belastning, men att de flera gånger ger lyssnaren tuggmotstånd är modigt. Hur många skivköpare är beredda att anta utmaningen? David´s Angels är onekligen fascinerande att ta del av med sina

extraordinära klanger och rytmer. Har glömt nämna skönheten som ibland bryter igenom. Stegringen som framkallas på *Dust* av anslaget på piano och ordlös sång är magnifik.

LIRA: <http://www.lira.se/skivrecension/traces-3/>

Jazz

David's Angels feat Ingrid Jensen

Traces

Skivbolag: Kopasetic/Plugged

Recenserad av: Magnus Eriksson

Traces är den tredje skivan med Maggi Olins grupp David's Angels. Liksom på den första, utgiven 2010, gästar Ingrid Jensen i flera spår. Om de tidigare skivorna har jag framhållit hur Sofie Norlings sång bildar en förtätad helhet med det instrumentala. Hennes sång glider in i och omkring musikernas insatser samtidigt som den färgar dessa i en suggestiv semantisering. De gäller fortfarande.

Varje stycke bildar sitt eget klang- och orduniversum. Det går inte att sätta gruppens musik på en formel, mer än att själva det expansiva och undanglidande formtrotset ger musiken en riktning. När jag lyssnar på gruppens skivor vaggas jag in i intensivt uppmärksam vila. Det kan låta paradoxalt, men det är också i spänningar och paradoxer musiken får sin karaktär.

Och jag njuter av Sofie Norlings ljusa och tätt närvarande röst, Maggi Olins abrupta kontraster på klaviaturerna och Ingrid Jensens staccatofraser varvade med ödsligare toner.

DN: <https://www.dn.se/kultur-noje/skivrecensioner/skivrecension-davids-angels-med-ny-fargskala-pa-traces/> Johannes Cornell

Skivrecension: David's Angels med ny färgskala på "Traces"

David's Angels förra skiva ingick i en recension av flera album, som jag tillskrev en annan sorts svärta och mörker än vad man vanligen hör i jazzen.

För den avgörande skillnaden, som även gäller nya skivan "Traces", kan kanske bäst beskrivas på just en färgskala. Tungsint jazz drar i första hand mot bluesens blå, medan svart mer hänger ihop med viss rock och konstmusik. Samtliga genrer är ingredienser hos den svenskdanska gruppen, med bland andra pianisten (här även rhodes) Maggi Olin, elbasisten David Carlsson och trummisen Michala Østergaard-Nilsen.

Trumpetaren Ingrid Jensen är gäst denna gång, vilket i sig lägger mer blått till Sofie Norlings ödesmättade sång och texter. "Break it (Black and blue)" heter talande ett av spåren, som bär frukt precis på gränsen.